

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 11C/160/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513201954
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3513201954.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Erikou Trtalovou v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Bratislava, Staré Grunty 7, IČO 35 717 769, právne zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, so sídlom Bratislava, Na vřšku 12, proti odporcovi G. N., L.. XX.XX.XXXX, M. D. O., J. Q. X, o zaplatenie 601,79 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 601,79 Eur spolu s 9,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 601,79 Eur od 02.08.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

III. Navrhovateľovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 373,73 Eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.02.2013 domáhal uložiť povinnosť odporcovi zaplatiť istinu vo výške 601,79 Eur spolu s úrokom z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 601,79 Eur od 02.08.2011 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 16,50 Eur za každý začatý mesiac omeškania začínajúc augustom 2011 do februára 2012 a náhrady trov konania z titulu neuhradenia splátok a poplatkov spojených s poskytnutím úveru na základe zmluvy o úvere. Dlžná suma 601,79 Eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatou a sumou uhradenou odporcom vo výške 88,21 Eur. Zmluvnú pokutu si navrhovateľ uplatňuje v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a v zmysle ktorej sa odporca zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 3,3% z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa odporca dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, čo sa týka nesúladu medzi potvrdenou a požadovanou sumou a splátkovým kalendárom, je spôsobené tým, príslušný splátkový kalendár sa netýka zmluvy, z ktorej vyplývajú navrhovateľom uplatnené nároky, ale inej zmluvy, ktorú odporca uzavrel s navrhovateľom. Podľa výpisu z vnútorného systému, kde je uvedený prehľad uhradených splátok zo strany odporcu vyplýva, že pán odporca nezaplatil dlžnú sumu vo výške 601,79 Eur. Navrhovateľ poukazuje na bod 8 obchodných podmienok, z ktorých najmä vyplýva, že odporca sa zaviazal uschovať záznam o úhradách po celú dobu trvania záväzku, a z toho vyplýva jeho povinnosť tento splátkový kalendár aj predložiť súdu, ak tvrdí, že splátkový kalendár obsahuje iné skutočnosti ako zmluva.

Odporca s návrhom nesúhlasil a nesúhlasil ani so zvyškom odmeny a to z toho dôvodu, že tento úver si bral na vykrytie predchádzajúceho úveru. Daný úver bol síce poskytnutý v zmysle zmluvy vo výške 500 Eur, avšak do rúk dostal iba sumu 126 Eur. Suma 374 Eur bola použitá na zaplatenie predchádzajúceho úveru. Sumu 126 Eur, ktorú v hotovosti dostal vyplatenú, už zaplatil. Doklady o tom, že sumu 126 Eur zaplatil odporca nemá, pretože nevie nájsť knižku, do ktorej sa zapisovali splátky, ktoré zaplatil. Tieto splátky odovzdával Ivane Pekníkovej, ktorá pracuje v Dome dôchodcov na Myjave. Odporca doplnil, že podľa neho nesúhlasí výška určených splátok v zmluve a určených splátok v knižke splátkového kalendára (túto knižku nevie nájsť). Bral si úver vo výške 500,- Eur a celková čiastka na úhradu uvedená v úvere je 690,-Eur. V splátkovom kalendári uvedenom v knižke je suma 845,- Eur. Pani, ktorá pre spoločnosť vymáhala zaplatenie jednotlivých splátok by mohla mať splátkový kalendár, tejto pani sa však nemôže dovoliť. Číslo ktoré bolo uvedené, sa hlási ako neznáme. Podľa tvrdenia odporcu v priebehu vymáhania pohľadávok došlo aj k nejakým vyhrážkam. Vzhľadom na to, že suma uvedená v splátkovom kalendári a zmluve je rozdielna, nesúhlasí so zaplatením. Chce požiadať o vystavenie duplikát splátkového kalendára. Pracovníčka navrhovateľa mu oznámila, že predmetnú pohľadávku na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu postupuje na vymáhanie súdному exekútorovi. Odporcovi rozhodcovský rozsudok nebol doručovaný, ona mu to len oznámila. Po oznámení, že v zmluve je rozhodcovská doložka a on nepozná rozhodcovské súdy, komunikáciu skončila.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a odporcu, oboznámením návrhu, zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predžalobnej upomienky, oznámenia o zosplatnení záväzku, rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7C/38/2012-26 zo dňa 07.05.2012 a 7C/233/2011-33 zo dňa 22.02.2012, zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, štandardných európskych informácií, dohody o zrážkach zo mzdy, výpisu z účtu odporcu a ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovné:

Navrhovateľ s odporcom, ako fyzickou osobou uzavrel dňa 21.12.2010 v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení zmluvu o úvere č. 220103034, na základe ktorej navrhovateľ poskytol úver vo výške 500,-Eur za poplatok za správu úveru vo výške 190,-Eur. Dlžník sa celkovú čiastku 690,-Eur zaviazal uhradiť v 13-tich mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,50 Eur a ďalej v pravidelných mesačných splátkach vo výške 68,25 Eur so splatnosťou prvej splátky 10 dní od podpisu zmluvy, ostatných splátok so splatnosťou do 30 dní po splatnosti predchádzajúcej splátky s dohodou, že v prípade omeškania troch mesiacov zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi z omeškania. Odporca celkovo uhradil 88,21 Eur. Nakoľko odporca neplnil riadne a včas, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle ustanovenia § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 08.08.2011 navrhovateľ oznámil odporcom, že celý dlh sa stal splatným 01.08.2011. Po zosplatnení záväzku odporca žiadnu ďalšiu úhradu nevykonal.

Z výpisu z účtu odporcu bolo zistené, že odporca dňa 31.12.2010 zaplatil sumu 2,50 Eur, dňa 26.01.2011 sumu 2,50 Eur, dňa 26.02.2011 sumu 1,25 Eur, dňa 26.02.2011 sumu 1,25 Eur, 26.03.2011 sumu 10,71 Eur, dňa 26.03.2011 sumu 57,54 Eur a dňa 26.04.2011 sumu 12,46 Eur.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie

prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa článku 8 veta prvá a druhá Obchodných podmienok veriteľ povedie u dlžníka záznamy o platbách v Splátkovom kalendári. Dlžník sa zaväzuje vždy pri platbe alebo po vyžiadaní Splátkový kalendár veriteľovi, zástupcovi alebo zamestnancovi veriteľa predložiť k nahliadnutiu, ďalej sa zaväzuje uschovať tento záznam o úhradách po celú dobu trvania záväzku a neuskutočňovať do tohto záznamu žiadne zmeny, doplnky, inak sa vystavuje postihu v zmysle platných právnych predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva o úvere, ktorá má zakladať právo navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty je svojím charakterom spotrebiteľskou zmluvou v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže bola uzatvorená medzi dodávateľom, spoločnosťou TELERVIS PLUS, a.s. v rámci predmetu jeho podnikateľskej činnosti a odporcom ako spotrebiteľom - fyzickými osobami, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na základe úverovej zmluvy navrhovateľ odporcovi poskytol úver vo výške 500,-Eur, za odplatu vo výške 190,-Eur. Zmluvou sa odporca zaviazal celú čiastku vo výške 690,-Eur vrátiť v 13-tich mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,50 Eur a ďalej v 10-tich mesačných splátkach vo výške 68,25 Eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že odporca sa dostal do omeškania so splácaním, došlo k zosplateniu celého dlhu a navrhovateľovi vznikol

nárok na zaplatenie nezaplatenej časti, ktorá je vo výške 601,79 Eur, pretože odporca uhradil 88,21 Eur. Odporca v priebehu konania nepreukázal, že by tak, ako tvrdil uhradil úver v celom rozsahu. Z interného systému, do ktorého sa zaznamenávajú zaplatené čiastky bolo zistené, že odporca neuhradil sumu 601,79 Eur, a preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť zvyšnú časť úveru vo výške 601,79 Eur.

Čo sa týka nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty súd posudzoval charakter zmluvy a spôsob a okolnosti uzatvorenia časti zmluvy týkajúcej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzal, a to aj vtedy, keď porušením povinnosti veriteľovi alebo dlžníkovi žiadna škoda nevznikla

Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, bolo nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva o úvere, ktorá má zakladať právo navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty je svojím charakterom spotrebiteľskou zmluvou v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže bola uzatvorená medzi dodávateľom, spoločnosťou TELERVIS PLUS, a.s. v rámci predmetu jeho podnikateľskej činnosti a odporcom ako spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva o úvere ako spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať neprijateľné podmienky.

Z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a jej dodatku vyplýva, že text zmluvy a dodatku bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy a jej dodatkov sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa, výška úveru, odplaty a RPMN. Odporca ako spotrebiteľ mal síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohol ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v uvedených zmluvách a ich dodatkoch preto s poukazom na citované ustanovenie § 53 ods. 2 OZ i čl. 3 bod 2 Smernice 93/13/EHS, nemožno považovať za individuálne dojednané. Je

nesporné, že odporca ako spotrebiteľ nemal žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred

dodávateľom navrhnutých a v predloženej zmluve fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohol iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa teda tak i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle cit. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (i čl. 3 bod 2 cit. Smernice 93/13/EHS), bolo na navrhovateľovi ako dodávateľovi. Navrhovateľ, ale v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal a preto bolo nevyhnutným v súlade s ustanovenia § 53 ods. 3

Občianskeho zákonníka predmetnú zmluvnú podmienku nepovažovať za individuálne dojednanú. Podstatným totiž je, že v danej uzavretej spotrebiteľskej zmluve predmetná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bola navrhnutá vopred navrhovateľom a to len jednostranne, pretože zmluvnou pokutou je sankcionovaný pre porušenie len dlžník, prípadne spoludlžník. I keď spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa so znením zmluvnej pokuty pred podpisom zmluvy, nemohol a nebol schopný ovplyvniť podstatu tejto podmienky, resp. jej obsah a dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty, príp. aby zmluvná pokuta bola dojednaná za iných podmienok, príp. aby nebola dojednaná vôbec. S poukazom na skutočnosť, že dohoda o zmluvnej pokute nebola individuálne dohodnutá, súd návrh v časti zaplatenia zmluvnej pokuty zamietol.

Z dôvodu, že odporca riadne a včas neplatil za poskytnutý úver, v dôsledku čoho došlo k zosplatneniu úveru dňom 01.08.2011, dostal sa odporca s plnením dlžnej sumy do omeškania, a to dňom 02.08.2011. Základná úroková sadzba ECB platná ku dňu splatnosti bola vo výške 1,5 %. Navrhovateľovi teda vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z nesplateného dlhu, a preto súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9,5 % zo sumy 601,79 Eur od 02.08.2011 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej. Navrhovateľ mal vo veci neúspech len v nepatrnej časti, a preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatňovanie svojho práva a keďže podal návrh na rozhodnutie o trovách konania a tieto riadne a včas vyčíslil súd mu priznal náhradu trov konania. Trovy konania navrhovateľa považované súdom za účelné, dôvodné a preukázané pozostávajú z titulu za zaplatený súdny poplatok vo výške 42,-Eur a náhrady za trovy právneho zastúpenia vo výške 331,73 Eur, a to za štyri úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej a účasť na pojednávaní konanom dňa 02.08.2013 a 20.09.2013) á 39,84 Eur spolu s režijným paušálom á 7,81 Eur za úkon v roku 2013, náhrady za cestovné výdavky a náhrady za stratu času v deň konania pojednávania 02.08.2013 vo výške 42,92 Eur (cestovné výdavky a náhrada za stratu času vo výške 1/3-iny, pretože právny zástupca sa v deň pojednávania zúčastnil 3 pojednávani, pričom hodnota cestovných výdavkov bola vypočítaná 111 km x 2, 7,4 x 1,405 Eur a 0,183 x 222 km a výška náhrady stratu času 5 x 1 polhodina (13,01 Eur) a v deň konania pojednávania 20.09.2013 vo výške 42,92 Eur (cestovné výdavky a náhrada za stratu času boli uplatnené vo výške 1/3-iny, pretože právny zástupca sa v deň pojednávania zúčastnil 3 pojednávani, pričom hodnota cestovných výdavkov bola vypočítaná 111 km x 2, 7,4 x 1,405 Eur a 0,183 x 222 km a výška náhrady stratu času 5 x 1 polhodina (13,01 Eur) a zvýšenia odmeny a náhrad o DPH v zmysle v zmysle § 10 ods. 1, 14 ods. 1, písm. a), c), d), 13a ods. 1 písm. d), 15 písm. a), 16 ods. 3, 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej ku dňu poskytnutia právnej služby.

Trovy konania je odporca povinný v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, na súdny výkon rozhodnutia.

možno podať návrh